

גלין מס' 1236

שנה לצאת העלון

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

בראשית - מברכין החודש - כ"ו תשרי תשפ"ו - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

תורה מלשון הוראה הוראות למעשה על פי השל"ה הקדוש

הוראה למעשה

ה אדם מצווה להתרחק מהקנאה, התאוה והכבוד וכלשון המשנה (אבות פר' ז' משנה כא): "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם".

המקור בפרשה: כי תאוה הוא לעיניים (בראשית ג, ו) חוה ראתה כי תאוה הוא לעינים ורדפה אחר הכבוד להיות כאלוקים ובשל כך היא והאדם הראשון וכל זרעם אחריהם הוצאו מן העולם..

הוראה למעשה

האדם צריך להזהר מאד בקדושת המאכלים שמכניס לפיו שלא יהא בהם שום נדנדו ספק

ספיקא.

המקור בפרשה: "ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלוקים לא תאכלו ממנו", כל אכילתו של האדם צריכה להיות בקדושה שבמותר. וכמו שהאכילה מסטרא דשמלא גורמת מיתה, כן האכילה הקדושה הנרמזת במה שנאמר: "מכל עץ הגן אכול תאכל", מביאה חיים והרמז: "אם כל חי" "אם-כל" אותיות מאכל.

הוראה למעשה

האדם ילמד מקונו להיות נדיב לב, להטיב לזולתו מצד נדבת ליבו, לא על מנת לקבל גמול כי זה אינו נקרא נדיב אלא נקרא סוחר, וילמד מ-ה' ברוך הוא אשר ברא העולם מצד נדבתו הטובה להטיב לזולתו (היינו לנבראים שהרי

אין צורך ל-ה' בעולם, רק בראו בנדבה בכדי להמציא מציאות שיקבלו טובה ממנה).

המקור בפרשה: בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ.

הוראה למעשה

האדם מצווה לעשות תשובה מיד אם חלילה עבר עבירה שאם לא יעשה כן הרי "עבירה גוררת עבירה" (כלשון המשנה בפרקי אבות פרק ד' משנה ב).

המקור בפרשה: "הלוא אם יטיב שאת".... הנה אם קין היה שב בתשובה מיד, הוא לא היה חוטא אחר כך. ומאחר שלא שב, בא לידי עבירה גדולה - שפיכות דמים וגם כפר בהשגחה שאמר: "לית דין ולית דין"

נקי הדעת שבורי-שלים

החסיד עם החיור הנצחי

סביב שולחנו לפחות עשרה יהודים, כדי שיוכל לזמן בשם ה' אלוקינו - זימון של ציבור, מתוך כוונה עמוקה ותחושת שליחות. הכנסת האורחים בביתו ידועה ומפורסמת, והוא מקבל כל אדם בסבר פנים יפות, מתוך אהבת ישראל אמיתית.

רבי קלמן היה קשור לצדיקים גדולים מהדורות הקודמים והנוכחיים, ובין השאר למורי הגה"צ המשפיע רבי משה ובר זע"ל, אשר נודע כעמוד האש לפני המחנה בעבודת ה' ובקירוב לבבות. הקשר ביניהם היה קשר פנימי של הערכה עמוקה, שותפות רוחנית והשפעה הדדית. דרכו של רבי קלמן ניכרת בהנהגותיו, בהשקפת עולמו, ובמסירותו לכל עניין של קדושה.

בניו הולכים בדרכו - אנשי תורה, עוסקים בזיכוי הרבים, וממשיכים את הדרך שהתווה להם אביהם. משפחתו היא עדות חיה לכך שמי שזורע בקדושה - קוצר ברכה.

רבי קלמן גרינוולד שליט"א הוא דמות נדירה, אשר ניתן לומר עליה בלב שלם שהוא אחד מגדולי החסידים שבדורנו. יהי רצון שנזכה בזכותו ובזכות כל הצדיקים לראות במהרה בבניין ירושלים ובביאת משיח צדקנו.

בתמונה מצד ימין הגה"צ רבי קלמן גרינוולד שיחי ומשמאל ידיו וריעו מנהל מוסדות קבר רחל הגה"צ משה מנחם קלוגר שיחי

חיובו הקבוע - חיור של יהודי מאמין, חיור של שמחה בעבודת ה', חיור של אהבת הבריות. במשך שנים רבות, בימי חג הסוכות, היה ניצב בכניסה לכותל המערבי, אווז אתרוג תימני עצום ממדים ולצידו לולב שגובהו כגורד שחקים ממש, ומזכה את הרבים במצוות ארבעת המינים - מתוך שמחה פנימית ואהבת ישראל. בביתו של רבי קלמן, ליל שבת אינו רק סעודה - אלא מעמד של קידוש השם. הוא מקפיד שיהיו

ב ירושלים עיר הקודש, בין בתי המדרש והרחובות הספוגים בירת שמים, חי ופועל בענווה ובצניעות רבי קלמן גרינוולד שליט"א - דמות תורנית נדירה, אשר כל מהותו היא קודש, מסירות נפש, וזיכוי הרבים. רבים רואים בו אחד מגדולי החסידים שבדורנו, יהודי אשר חייו הם מסכת של עמל רוחני, אהבת התורה ואהבת ישראל.

רבי קלמן נולד בחוץ לארץ, אך לפני עשרות שנים זכה לעלות לארץ ישראל ולהקים את ביתו בירושלים. מאז ועד היום, הוא עמל ללא הרף להרבות תורה ולהאדירה. בין מפעליו המרכזיים ניתן למנות את הכולל ללימוד הזהר הקדוש, אשר נוסד מתוך תחושת שליחות עמוקה - להנחיל את פנימיות התורה לאברכים יראי שמים, מתוך התמדה, טהרה ודבקות.

כמו כן, רבי קלמן היה מן הראשונים שפעלו לחיזוק קבר רחל - מקום קדוש אשר בו הקים כוללים ללימוד תורה, והפך אותו למוקד של חיזוק רוחני עבור כלל ישראל. פועלו שם ניכר עד היום, כאשר רבים מגיעים בזכות ההשקעה והחזון שנטע במקום.

אחד הדברים המאפיינים את רבי קלמן הוא

שאלות על הפרשה ותשובות קצרות בצידי:

1. מה הקשר בין סוף התורה לתחילתה?

תשובה: סוף התורה מסתיימת באות ל' (ישראל) ותחילתה באות ב' (בראשית), יחד יוצרים את המילה "לב". מכאן הקשר: הקב"ה רוצה את הלב שלנו "רחמנא ליבא בעי" - שנעבוד אותו בכל הלב.

2. מה הקשר בין תחילת פרשת בראשית לסופה?

תשובה: רש"י פותח את פירושו במילים "אמר רבי יצחק" ומסיים ב"חשבתי מה לעשות על אשר עשיתים". מכאן הקשר: בזכות עקידת יצחק, שמסר נפשו ונעקד על גבי המזבח, הקב"ה החליט לקיים את העולם - למרות שחטאי האדם גרמו לו להתחרט על הבריאה.

3. מה ראשי התיבות של המילה "בראשית" יכולים ללמד אותנו בעבודת ה', הן בין אדם למקום והן בין אדם לחברו?

תשובה א: בין אדם לחברו, כדי להגיע לאהבת ישראל אמיתית שתקרב את הגאולה

ב - ביישנות. ר - רחמים. א - אהבה. ש - שלום. י - יושר. ת - תמיכה

תשובה ב: בין אדם למקום, בעבודת מידות פנימיות:

ב - ביטחון בה'. ר - רצון לעבוד אותו. א - אמונה שלמה. ש - שמחה בעבודת ה'. י - יראת שמים. ת - תשובה תמידית.

4. האות ל' מסיימת את התורה והאות ב' פותחת אותה. צריך להבין מדוע כשמצרפים את שתי האותיות לפי סדר שהפרשיות שלהן נקראות בבתי הכנסת זו אחר זו נוצרת המילה החיובית "לב" ואילו כשמפכים את הסדר שלהן מתקבלת המילה "בל" שמשמעותה היא - לא לעשות?

תשובה: האות ל' מייצגת את זקני העם משום שהיא מופיעה בסיומה של התורה ואילו האות ב' מייצגת את הצעירים שבעם כי היא מופיעה בתחילתה של התורה (בדרך כלל מי שמסיים הוא הותיק-המבוגר ומי שמתחיל הוא הצעיר-הטרי). ובנוסף האות ל גדולה ב-28 מספרים מהאות ב. התורה מעבירה לנו איפוא, מייד בפתיחתה את המסר הבא: כאשר תבססו את החברה בישראל על הזקנים שהם בעלי הנסיון וחכמת החיים, לב החברה יהא תקין, ואולם אם תדחקו אותם הצידה ולא תתחשבו בדעותיהם, תזיקו בכך לעצמכם והרמז לכך הוא: "בל" - לכם מלנהוג כן.

5. ראשי התיבות של המילים "בראשית ברא אלוקים" זה "בבא", מה מילה זו באה לבטא.

תשובה: המשמעות של מילה זו הינו: שער, פתח, מבוא, התורה באה איפוא להורות לנו מיד בפתיחתה: אם נהגה בה ונקיים את מה שכתוב בה, יהא זה עבורנו השער והפתח להגשים את מאווינו ורצוננו.

מאמרותיו - של הגה"צ המשפיע רבי משה ובר זיע"א

בראשית (א, א)

הטעם שפתח בתיבת "בראשית", אפשר לומר על פי מה שמובא בספר הרוקח שכל אדם צריך לרשום שמו בתחילת סיפרו, ובתיבת בראשית מרומז שמו של משה רבנו עליו השלום, שעל משה נאמר (דברים לג, כא) "וירא ראשית לו".

ועיין ברמב"ן שפירש "בראשית ברא אלוקים", שבזכות משה נברא העולם.

בראשית

תיבת "בראשית" היא אותיות ברית-אש (כמבואר בתיקוני זוהר תיקון כג). אש היא התורה, כמו שנאמר (ירמיה כג, כט) "הלא כה דברי כאש", וברית כתוב קדם לאש. בזה נרמז מה שאמרו במדרש (פרשת משפטים), אם אין אדם נמול אינו יכול ללמד תורה.

עוד נרמז בתיבת "בראשית", ברית-אש, אש היא האלוקות, כמו שנאמר (דברים ד, כד) "כי ה' אלוהיך אש אוכלת הוא", דווקא על ידי שמירת הברית (וכמו כן מי שמקבל לשמור, שמשקיבל עליו לעשות מעלה עליו הכתוב כאלו עשה) יכול האדם להמשיך אלקות.

בראשית ברא אלוקים

אפשר לפרש הקדמת תיבת "בראשית" לתיבת 'אלוקים', על פי פירוש רש"י שתיבת 'בראשית' רומזת לישראל שנקראו ראשית, והקדימה התורה תיבת בראשית, להקדים שמן של ישראל לשמו יתברך.

והוא על דרך המבואר במדרש (דברים רבה ב, ט): "הקדוש ברוך הוא כביכול עושה לישראל עיקר, אלקים אשר לו גוי קרוב אין כתוב, אלא גוי אשר לו אלקים קרובים אליו".

עוד אפשר לומר, על פי המבואר ברמב"ן שבתבת "בראשית" מרומז משה רבנו עליו השלום, שנאמר (דברים לג, כא) "וירא ראשית לו". והקדימה התורה תיבת בראשית לפני שמזכיר שמו יתברך, על דרך שמצינו (ילקוט שמעוני נ"ד רמז רא) שהקפיד הקדוש ברוך הוא על כבודו של צדיקים יותר מכבודו.

תדשא הארץ דשא וגו' ויהי כן ותוצא הארץ דשא וגו' (א, יא-יב)

יש להבין כפל הלשון, מכיון שאמר כבר "ויהי כן", מהו עוד הפעם "ותוצא הארץ".

אפשר לבאר על פי פירוש רש"י בפסוק "תדשא הארץ גו' עץ פרי", "שיהא טעם העץ כטעם הפרי, והיא לא עשתה כן אלא ותוצא הארץ וגו' ועץ עושה פרי".

ובמדרש (בראשית רבה פרשה טו, ח) מביא שהאתרוג עצה נאכל כפרי.

ואם כן ניחא, שבפסוק תדשא הארץ שנאמר ויהי

כן, מדובר על האתרוג, שבו לא שינתה. והפסוק השני מדבר על שאר הפירות שבהם שינתה, ולכן נאמר עץ עושה פרי, ולא עץ פרי, כנ"ל.

ויאמר אלוקים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו (א, כו)

מובא במדרש על הפסוק (בראשית רבה פרשה ח, א): "אחור וקדם צרתני (תהלים קלט, ה), אם זכה אדם אומרים לו אתה קדמת למלאכי השרת, ואם לאו אומרים לו זבוב קדמך, יתוש קדמך, שלשול זה קדמך".

הענין הוא, כי ישנן שתי קצוות: האחד הוא התגברות הצורה על החומר, והקצה השני, הוא התגברות החומר על הצורה על ידי חטאים ועוונות.

זהו, כשזכה, הוא קדם למעשה בראשית. זכה פרושו מלשון הזדככות, שנזדכך החומר שלו והעיקר אצלו הצורה, אז הוא קדם לכל מעשה בראשית. כדאמרין בגמרא (ברכות ו, ב): "כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל אדם זה".

מה שאין כן אם לא זכה, אז אפילו זבוב ויתוש ושלשול שהם בריות הכי פחותות הם קודמים לו במעלה, שהם אינם בעלי בחירה ואינם חוטאים, ואילו הוא בעל בחירה ובחר להיות גרוע מהם (ועיין בספר התניא פרק כד).

אלה תולדות השמים והארץ וגו' ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים וגו' (ב, ד)

במדרש (בראשית רבה פרשה א, כא): "רבי יוחנן בשם חכמים אמר, לבריהא השמים קדמו שנאמר 'בראשית ברא' וגו', ולשכלול הארץ קדמה שנאמר 'ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים'. אמר רבי שמעון בן יוחאי, אני אומר שניהם לא נבראו אלא כאלפס וכסויה, שנאמר (ישעיה מח, יג) קורא אני אליהם יעמדו יחדו".

ביאור מאמרו של רבי יוחנן בשם חכמים, לבריהא השמיים קדמו, היינו לענין ההשפעה השמים קודמים, שההשפעה באה מלמעלה למטה, על דרך שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פרשה י, ו): "אין לך עשב למטה שאין לו מזל מלמעלה המכה בו ואומר לו גדל". ולשכלול פירושו תיקון העולם, שיהיה התגלות אלקות בעולם, בזה הארץ קדמה, שזה תלוי על ידי מעשה התחתונים. וכידוע הפירוש מאדמו"ר הזקן נ"ע על הפסוק "והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו", שעליהם של המלאכים הוא על ידי מעשי האדם למטה. והבעל שם טוב (צוואת הריב"ש סימן קמב) מפרש מאמרו ז"ל דע מה למעלה ממך, דע שכל מה שלמעלה הכל הוא ממך ותלוי בך.

ורשב"י אמר ששניהם לא נבראו אלא כאלפס וכסויה, אפשר לומר, כמו שהאלפס הוא העקר שבו מנח התבשיל, והכסוי בא רק לעזר שיתבשל היטב, כך עקר הכונה בברית העולמות היא הארץ, דהיינו עולם הזה התחתון, והעולמות העליונים נבראו כדי שישתלשל מהן העולם הזה.

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך ובר ז"ל

לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה ב' ניסן תשע"ג

לעילוי נשמת הגאון הגדול רבי מרדכי אהרן בן רבי יוסף חיים שיינברגר זצ"ל נפטר י"ח אב התשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.

@MOSHESCHLEIFER

תמונות ממראות
חג הסוכות
בהוקרה לקוראי העלון
"שמונו ותחי נפשכם"

שרוליק וולס

שמחת תורה של גאולה

שרים מבני עמנו שבו הביתה - והשמחה כמעט שלמה.

השנה, חג שמחת תורה בארץ ישראל קיבל משמעות עמוקה ונוספת - לא רק שמחה על התורה הקדושה, אלא שמחה על גאולת נפשות מישאל. עשרים מבני עמנו, אשר היו בשבי אויב במשך תקופה ארוכה, שבו לביתם - אל חיק משפחותיהם, לאחר ימים של צער, כאב וגעגוע.

הם לא שבו כפי שהיו, אך שבו. והעם כולו חזר לנשום.

בתמונה נראה רון אוחנה עם בנו יוסף חיים שחור מהשבי נוטל את 4 המינים

ביום שמחת תורה, בדיקת שנתיים לאחר שנחטפו, זכו עשרים יהודים לשוב הביתה. השחרור לא היה רק מעשה מדיני - אלא רגע של חסד עליון. הרחובות התמלאו בהודיה, שירה ודמעות של שמחה. אבל רגע אחד נחרט בלבבות כולם: רון אוחנה מקריית מלאכי, שפגש את בנו יוסף חיים לאחר השחרור, חיבק אותו חיבוק של נשמה, ובקול רועד בך: "ברוך אתה ה'... שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה."

ימים ספורים קודם לכן, עוד בטרם נודע דבר השחרור, רכש רון אוחנה ארבעת המינים - מתוך תקווה עמוקה שבנו ישוב, והוא יוכל לברך עליהם. ואכן, ביום האחרון של חג הסוכות - ערב שמחת תורה - זכה לדבר מדהים: הבן שב, והוא בך על ארבעת המינים הללו, וגם בך ברכת שהחיינו, שכן זו הייתה הפעם הראשונה שבה זכה לברך עליהם. בתייעוד שפורסם, נראים השבים כשהם פוגשים את יקיריהם - חיבוקים, בכי, נשיקות. רון אוחנה נראה כשהוא מחבק את בנו בעוצמה, עוצם עיניים, ומברך. בתייעוד מונצח אותו רגע של נצח. רגע של אמונה שהתגשמה.

השנה, שמחת תורה לא הייתה רק חג של הקפות וספרי תורה. היא הייתה חג של חיים, של תקווה, של ניצחון הרוח היהודית. שמחה כמעט שלמה - שמחה שמכינה אותנו לגאולה השלמה, שאז תושלם השמחה באמת.

סוכת אהבת החסד של זכרון משה

השנה, בחרתי באחד מימי חג הסוכות לשבת יחד עם עשרות יהודים מכל גווי הציבור החרדי - בסוכה רחבת ידיים, סמוך לבית הכנסת הגדול בשכונת זכרון משה בירושלים. בחורי ישיבות לצד אברכים, חסידים לצד ליטאים, ספרדים ואשכנזים, זקנים ונערים - כולם יושבים יחד, סביב שולחן אחד, תחת סכך אחד, באווירה של קדושה, שמחה ואהבת ישראל.

מה שמרגש במיוחד הוא לא רק האחדות - אלא החסד. במקום עצמו, מוגשות ארוחות חמות, שתייה ומאכלים בשפע - ליד בית הכנסת הגדול, לכל יהודי באשר הוא. לא חלוקה, לא משלוח - אלא הגשה ישירה, מתוך כבוד, רגישות ואהבת חיים. התחושה היא של בית. של משפחה. של עם ישראל כפי שהוא אמור להיות.

מאחורי המפעל הזה עומדת דמות נדירה - אברך ירא שמים, הפועל בעילום שם, במסירות נפש שאין לה שיעור. לא מדובר באדם שמגיע רק בחג - אלא באברך אשר עמל כל ימות השנה כדי לקיים את המפעל הזה. הוא דואג שהאוכל יוגש כראוי, שהוא עצמו נוכח במקום, מפקח, מגיש, מברך, מחייך - מתוך אהבת ישראל אמיתית. ובמקביל, הוא גם עמל לגייס את המימון הדרוש - סכומים של מאות אלפי שקלים מדי חודש - כדי שהחסד הזה יוכל להתקיים, להתפתח, ולהגיע לעוד ועוד יהודים.

החסידים הללו, הנעשים מתוך אהבה טהורה לעם ישראל, הם שמקריבים אותנו לגאולה השלמה - גאולה שתבוא בזכות אהבת חיים, כפי שמסמל האברך הצנוע העומד מאחורי כל המפעל הקדוש הזה.

***

שבת בראשית - משפיעה על השנה כולה

תארו לעצמכם יהודי שהיה חטוף. לא כמו שאר החטופים שחזרו לפחות לפני שמחת תורה, הוא חזר רק אחרי כל החגים - אחרי ראש השנה, יום הכיפורים, סוכות, שמחת תורה. וכשחזר, הוא הרגיש את רגש ההחמצה. כל כך הרבה רגעים של קדושה, של תפילה, של שמחה - והוא לא היה שם. לא זכה לחוות, לא זכה להשתתף. ואז באים אליו ואומרים לו: "רבי יהודי, אל תדאג. אתה עומד לפני שבת בראשית - השבת הראשונה שאחרי כל החגים. וזו לא סתם שבת. זו שבת שידועה בדברי רבותינו, ובפרט אדמו"ר חב"ד, כשבת שקובעת את כל השנה. כפי שאדם מתנהג בשבת בראשית - כך תיראה כל השנה שלו. בשבת הזו, אפשר להשלים את כל מה שהוחמץ. להתפלל בכוונה ובהתלהבות, ללמוד תורה בדבקות, להתחזק ביראת שמים ובאהבת ישראל. ובעיקר - להתנהג זה לזה בעין טובה, לדון לכף זכות, ולהכיר תודה.

וכאן מגיע יסוד חשוב בעבודת המידות - הכרת הטוב. מדי פעם פעמים אדם מרגיש שמישהו קרוב אליו - חבר, שכן, בן משפחה - לא התנהג אליו כפי שציפה. אולי לא אמר את המילה הנכונה, לא תמך ברגע הנכון, לא עמד בציפיות. אבל בתוך האכזבה,

הוא שוכח את כל הטוב שכן קיבל. את העזרה, את ההשקעה, את הרגעים של נתינה.

הכרת הטוב היא לא רק מידה טובה - היא חובה מוסרית. היא צריכה להיות נוכחת בכל מערכת יחסים: - אישה כלפי בעלה - על העמל, ההשתדלות, ההובלה הרוחנית והגשמית.

- בעל כלפי אשתו - על הדאגה, המסירות, בניית הבית והחינוך.

- הורים לילדים - על השמחה שהם מביאים, על התמימות והאור.

- ילדים להורים - על כל רגע של השקעה, על כל תפילה שנאמרה למענם.

- חברים זה לזה - על עצה טובה, על אוזן קשבת, על שותפות אמיתית.

הכרת הטוב אינה תלויה בשלמות. גם אם מישהו לא עמד בציפיות - זה לא מוחק את מה שכן עשה.

אנחנו לומדים זאת כבר בפרשת בראשית: כשהקב"ה שואל את אדם הראשון מדוע אכל מעץ הדעת, הוא עונה: "האישה אשר נתת עמדי - היא נתנה לי מן העץ ואוכל." ורש"י מפרש: "כפר בטובה." במקום להכיר בכך שהאישה היא מתנה מהקב"ה - הוא מאשים אותה. ומכאן לומדים כמה חשוב להכיר בטוב - ולא לכפור בו.

שבת בראשית היא הזדמנות. הזדמנות להתחיל מחדש, לבנות שנה של הכרת הטוב, של עין טובה, של שלום בית אמיתי. שנה שבה נלמד להודות - לא רק על מה שקיבלנו, אלא גם על מי שנתן. שנה שבה נזכור שכל רגע של תודה מקרב אותנו - זה לזה, ואל הגאולה השלמה. שבת אחת. שנה שלמה. לב אחד. תודה אחת.

שנזכה לשנה טובה ומתוקה, ולגאולה שלמה - במהרה, בימינו. אמן.

ד"ר יצחק אבר-אל

סיפור קטן על יהודי גדול

זה קרה לפני כמה עשרות שנים ברחבת הכותל המערבי, יהודי עטור זקן וחבוש בכובע גדול, הוציא ספר תורה מארון הקודש והניחו על גבי "הבימה". תוך דקות ספורות הוא קיבץ מניין לקריאת ספר התורה.

הגה"צ רבי משה ובר זיע"א נכח במקום. לפתע ביקש אותו היהודי לעשות דבר מה בענין קריאת התורה שנוגד את ההלכה, כשהבחין בכך רבי משה, פנה אליו כשדמעות מציפות את עיניו ואמר לו: כיצד אתה רוצה לעשות דבר שכזה? וכי אין תורה בישראל?! כשראה אותו היהודי את עיניו הדומעות של רבי משה והבין מכך כיצד המעשה שביקש לעשות נוגע לליבו, נסוג אחורנית ונמנע מלעשות את אותו המעשה.

הודעה משמחת:

העלון מופיע בחוברת "טועמיה" המופץ חנים במיילים. ניתן להצטרף במייל m025004569@gmail.com

הודעה חשובה לקוראי העלון: המעוניינים לקבל את העלון למייל שלחו הודעה למייל: nafshechem@gmail.com

לעילוי נשמת מורי הדיין הגאון האדיר רבי זלמן נחמיה בן רבי אברהם גולדברג זצ"ל. נסתלק לגנזי מרומים בל' אב - א' של ראש חודש אלול התש"פ ת.ג.צ.ב.ה. לעילוי נשמת דודית עפרה רכלין בת ישראל ז"ל נפטרה ל' סיון ה'תשע"ט ת.ג.צ.ב.ה.